

Bosbezitters

de vrucht van een gedichtendagwandeling

ze wonen al zwevend
boven vijver en heesters,
bouwmeesters ontkomen
aan de zwaartekracht

ze hebben de stilte lief
en de stormen die de bomen
verlossen van hun dode hout

ze zijn van de wolken
doordrongen en diep
in de aarde geworteld:
aan de lastigste raadsels
knopen zij een touw

kinderlijk zijn ze, geschoold
in de wijsheid van gedroomde
reizen en geheime kruiden
die de luiken openen
van een bangelijk huis

ze kennen de barmhartigheid
van bermen, hun berenklaauw
en brem, de weelderigheid
van hondsdrif en dovenetel

dromers zijn het, ze geloven
in het zachtere samenleven
voorbij de metalen razernij

terwijl de bulldozers inbeuken
op de moedeloze populieren
blijven zij getuigen: neen,

deze woekering van steen is onze
wereld niet, wij verklaren ons één
met het water dat bedaart
in de beemden, met de zompige
aarde van linde en wilg

zij wonen al zwevend en hoe
wonderlijk voelt de bezoeker
zich bij hun gewichtloosheid thuis

staf de wilde